

dyj; tu spanja pojadaju, drasta lejji komori, ta na fitel poſaje, ſmercje bratr pak ſa nim dje, lojo ze mi pokasowacj, ſo me budža rowi khowacj.

6. Bojo, ty zyl me da wucejicj, ſo bnyh nebyl kroblivn. Dyj me ſwjet ze kſtemu nucejicj, da mi dawaj do myſlje: Ty ſy ſmertny, cjlowiecje! rjeschny loscht tak wotendje, kiž me jebe, ſo ſym wini, wjecjnu ſmercj mi loschku cjin.

7. Spokutu mi nedaj cjacacj, hacj me khorosz nadpane, ſtrowemu daj ſrudnje pلافacj, predn hacj rjeh wulki je. Schjednje cjer me kpolucji, ſo dyj pschindje konzeji, nejšnym ſrjehom womasam, ale ſ Bohom wujednam.

8. Ja ſo tebi, Bojo, podam, ſo mol wumrecj weſelje, ſchitko moje tebi dodam, ber ſo horje po duschi. Twojho Gsyna droha frej cjin me tedy ſchudjom frej. Kpoſlenemu nech te ſłowa: Jesus, Jesus! moj duch wola. B.

473.

Wot ſachodnoszje teho njetſſicheho ſiwenja.

Prjedar. Salomo 1, 2.

Ach wie nichtig, ach wie flüchtig.

Ach kak braschine, ach kak trachne je schjedh ludži waschnje! jako mba ſo rucje ſbjene, potom ſaſo borsy ſhine, tak ſo tež ton cjlowiek mine.

2. Ach kak braschine, ach kak trachne ſu ſchjedh ludži cjaſhj! jako bježi ſwodu rjeka, aby donza, dyj ſo kwojeka, tak tež nasch cjaſh rucje cijeka.

3. Ach kak braschine, ach kak trachne je ſchjedh ludži weſlje! kaž ſo ſchtundn pschemjenju, mjer a wojny wobrocju, tak eji, kiž ſo ſweſeluju.

4. Ach kak braschina, ach kak trachna je ſchjedh ludži rjanosz! jako kwojetki borsy spanu, dyj te wjetry na nje cjanu, jim masch runu barbu rjanu.

5. Ach kak braschina, ach kak trachna je ſchjedh ludži ſylnosz! kotryž jako law tu thodži, ſe ſylnymi wojnu wodži, temu molejka khorosz ſchfodži.

6. Ach kak braschine, ach kak trachne je ſchjedh ludži ſbojje! kaž ſo kula woklo wala, dyj je bježecj ſapocjała, tak ſo nasche ſbojje ſdala.

7. Ach kak braschina, ach kak trachna je ſchjedh ludži kraſnosz! komuž djenſa ruzn kofcha, jeho jako Boha proſcha, teho jutsje krowu noscha.

8. Ach kak braschina, ach kak trachna je ſchjedh ludži mudrosz! tych, kiž mudre ſłowa dadža, roſomnje ſchjem druhim radža, Boh Knes bes tych kupyh ſadža.

9. Ach kak braschine, ach kak trachne ſu ſchjedh ludži myſlje! teho, kiž ſchje kumschty praji, wele rjannych ſtukow ſtaji, napoſletku ta ſmercj daji.